

[Ømann.]

have ganske voldsomme og uønskede virkninger; der måtte i hvert fald finde en aftrapning sted. Jeg er altså i den situation, at jeg egentlig skulle stemme imod ændringsforslaget, men da jeg synes, det er en rigtig tanke at tage spørgsmålet om disse kreditter og afgifter i det hele taget op, og mener, at det for længst burde være taget op på bred basis, skal jeg anbefale, at man undlader ved afstemningen at stemme om det uden for tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale ændringsforslagene i tillægsbetænkningen til vedtagelse og lovforslaget til endelig vedtagelse i den affattelse, det dermed vil have fået.

Jeg tilføjer, at erhvervet jo nu et par år har befundet sig ligesom i en kastegyng, og det må håbes, at der nu i en årrække kan være ro om indregistreringsafgiften for varevogne og lastmotorkøretøjer af de i lovforslaget og ændringsforslagene nævnte grupper, så forvridninger til skade for erhvervenes rolige arbejdsforhold og muligheder for at disponere undgås.

Sigsgaard: Jeg er glad for, at hr. Ømann her tog en anden stilling til det spørgsmål, VS har rejst om den store kredit, som autoforhandlerne får, end hans partifælle hr. Aksel Larsen har taget i udvalget, hvor hr. Aksel Larsen jo ligesom de andre partiers ordførere helt ud har accepteret, at den kredit skal der ikke røres ved.

Man taler en hel masse om vægtgrænser og meget andet, og det kan måske nok være vigtigt, men jeg synes, der ligger en proportionsforvrængning i, at man faktisk ikke nævner det forhold, vi her har taget op, at der ydes denne rentefri kredit på mange, mange millioner, ja, hundreder af millioner kroner til autobranche. De store beløb lader man ligesom ligge, alt imens man fordyrer sig i småtingene.

Det er som nævnt et ændringsforslag, vi allerede har fremsat én gang, nemlig ved anden behandling, og da henstillede hr. Egon Jensen, at vi tog det tilbage, så man kunne få tid til at se på spørgsmålet i udvalget. Det var der i og for sig ingen grund til, for jeg havde jo allerede ved første behandling sagt, at vi mente, lovforslaget var uri-

meligt, og at vi ville komme med et ændringsforslag, men det havde man altså åbenbart ikke bemærket. Så kommer det i udvalget, og nu kommer hr. Egon Jensen og udvalget så her i dag og fortæller, at under udvalgsbehandlingen har det vist sig, at der jo slet ikke er tale om en kreditudvidelse i forhold til den gældende lov. Ja men det er der jo heller ingen der har påstået. Man læser altså i udvalget ikke engang de ændringsforslag, der stilles, og bemærkningerne til dem. I bemærkningerne til VS' forslag — og det stod der allerede ved anden behandling — hedder det ordret:

„Efter nugældende lov gives mod sikkerhed op til 4 måneders kredit for indbetaling af afgift fra forhandlere.

Dette er i lovforslaget ændret til 3 måneder ud over den måneds kredit, der er i, at man skal betale senest den 20. i måneden efter registreringsmåneden“.

Vi skriver det helt tydeligt i bemærkningerne, og så forlanger man alligevel sådan et ændringsforslag i udvalget og sætter folketingets trykkeri i gang to gange, fordi man ikke har orket at læse bemærkningerne, som i alt fylder 12-15 linjer. Vi ønsker en ændring i forhold til det bestående, det er det, vi stiller forslag om, men udvalget inklusive socialdemokrater og det SF-medlem, der var medlem af udvalget, stiller sig tilfreds med, at man fortsat giver denne autobranche disse 3½-4 måneders kredit. Så siger man, der ligger en lille skærpelse i dette; ja, det er 10 dage eller noget i den retning, mere er det jo ikke.

Jeg kan ikke se, og jeg har ikke hørt fremført ét eneste fornuftigt argument for, at forhandlerne skal have en rentefri kredit på mange, mange millioner kroner. Jeg har meget vanskeligt ved at se, hvorfor man skal bevilge branchen det tilskud, særlig når branchen jo uden blusel tager en rente af de mennesker, der køber dens biler, på 20-25 pct. på årsbasis eller 1⅔ pct. op til 1⅝ pct. i hvert fald — det er eksempler, jeg kender — pr. måned. Hvorfor skal staten så i den situation komme og sige til branchen: vi vil gerne give jer et tilskud på nogle hundrede millioner kroner?

Så siger hr. Egon Jensen over for den kritik, at det vil være ødelæggende for automobilbranchen, hvis man afskaffer deres rentefri kredit. Må jeg spørge hr. Egon Jensen og